

การรับรู้สิทธิและความเข้าใจพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533

ของผู้ประกันตนตามมาตรา 33

กรณีศึกษา: นิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

ศักรินทร์ วรรณะปริญญา

สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

Sakrapee@hotmail.my

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับช่องทางการรับรู้สิทธิของผู้ประกันตนในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 ระดับความเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตน และเปรียบเทียบระดับช่องทางการรับรู้สิทธิของผู้ประกันตนในด้านข้อมูลข่าวสารกับระดับความเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตน โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ทั้งนี้ลักษณะส่วนบุคคลจะศึกษาในเรื่องเพศ อายุ รายได้ของผู้ประกันตน ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการเป็นผู้ประกันตน ตำแหน่งงาน การใช้สิทธิของผู้ประกันตน การเลือกสถานพยาบาลเพื่อเข้ารับบริการ สำหรับความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกันสังคม ศึกษาในประเด็นความรู้พื้นฐานของผู้ประกันตน สิทธิที่ผู้ประกันตนจะได้รับ 7 ด้าน ได้แก่ การเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย การคลอดบุตร การทุพพลภาพ การตาย การสงเคราะห์บุตร การชราภาพ และการว่างงาน ผู้ให้ข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสอบวัดความเข้าใจ ที่ผ่านการทดสอบความตรงตามเนื้อหาและความเที่ยง มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.874 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนกรกฎาคม 2553 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences: SPSS/PC⁺) ค่าสถิติที่ใช้ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ MANOVA

ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21 – 40 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท ระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี อายุการทำงานอยู่ระหว่าง 1 – 3 ปี ในขณะที่ตลอดปี 2552 เกือบทั้งหมดเคยไปใช้สิทธิยังสถานพยาบาล 1 – 2 ครั้งต่อปี ส่วนใหญ่จะเจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆ ไป และสถานประกอบการไม่มีสวัสดิการ รักษาพยาบาลให้ นอกเหนือจากการใช้สิทธิประกันสังคม สำหรับเหตุผลในการเลือกสถานพยาบาลนั้นส่วนใหญ่เลือกเพราะเดินทางไปยังสถานพยาบาลได้สะดวก

นอกจากนี้แล้วช่องทางที่ทำให้เกิดการรับรู้สิทธิของผู้ประกันตนจะอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าผู้ประกันตนจะรับรู้สิทธิของตนเกี่ยวกับการประกันสังคมผ่านฝ่ายบุคคลในสถานประกอบการ ในขณะที่ช่องทางที่ทำให้เกิดการรับรู้สิทธิของผู้ประกันตนในระดับน้อยเป็นลำดับสุดท้ายคือข้อมูลข่าวสารผ่านโทรศัพท์สายด่วนผู้ประกันตน (1506) โดยผู้ประกันตนจะมีความเข้าใจในสิทธิพื้นฐานเกี่ยวกับการประกันสังคม และการใช้สิทธิเกี่ยวกับกรณีสงเคราะห์บุตร อยู่ในระดับมาก ส่วนกรณีว่างงานและกรณีชราภาพผู้ประกันตนจะมีความเข้าใจในระดับน้อย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบช่องทางการรับรู้สิทธิและระดับความเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตน พบว่า เพศต่างกัน มีการรับรู้สิทธิในด้านข้อมูลข่าวสารฯ และมีความเข้าใจสิทธิต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขณะที่ผู้ประกันตน มีอายุต่างกันจะมีความเข้าใจสิทธิแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับผู้ประกันตนที่มีรายได้ต่างกัน ระยะเวลาในการเป็นผู้ประกันตนที่ต่างกัน เลือกสถานพยาบาลเพื่อเข้ารับบริการต่างกันมีความเข้าใจสิทธิต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ประกันสังคม

Abstract

The objective of this research is to study channels of for insured person in understanding their rights according to Social Security Act B.E. 2533 (1990); levels of knowledge, and comparisons of insured persons' perception and knowledge on the rights of information channel levels. The study was classified by individual, personal information covering gender, age, income, level of education, length of insurance, working position, claims for insured service, and selection of service hospitals. Studies on basic knowledge of insured persons was classified into 7 categories: sickness or injury, pregnancy and delivery, disability, death, child-rearing supplement, retirement, and unemployment. Questionnaires were distributed to 400 random insured persons and a knowledge test was verified for validity and reliability with alpha coefficient at 0.874. Data collection were conducted from January – July 2010 and analyzed in employment percentage, arithmetic mean, standard deviation, and multivariate analysis of variance (MANOVA).

The research results revealed that majority of respondents were female, aged between 21 and 40 years, with a 10,000 baht monthly income. They had educational level below Bachelor's degree, and experiences from 1 to 3 years. In the year 2009, almost insured persons took general medical cares at hospitals one to two times a year. Their workplaces did not contribute any supplementary fund for a medical welfare for workers. They selected hospitals generally based on travelling convenient to the hospitals.

Besides, channels on the understanding of insured persons' rights were at a moderate level, but when it was considered separately, it was found that insured persons gained their perception on social security by services of Human Resource Department in their workplaces while they gained the perception at a little level by social security Hotline 1506.

However, the insured persons had a basic knowledge of social security and their right on child-rearing supplement at a high level, whereas the knowledge of unemployment and retirement exhibited a low level.

*An analysis on the comparisons between channels gender on for acquiring knowledge of the insured persons' rights about the Social Security Act B.E.2533 (1990) and knowledge level of the insured persons' rights exhibited a correlation with a statistical significance at the 0.05 level. The insured persons with different **ages perception** of right with a statistical significance at the 0.01 level whereas the insured persons with different incomes level had perception of right with a statistical significance at the 0.05 level. The length of insurance of insured persons exhibited different knowledge of insurance whereas the selection of hospitals exhibited a statistical difference at the 0.05 level.*

Keyword: Social Security

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสร้างหลักประกันในการดำรงชีวิตของแรงงานเป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญต่อการดำรงอยู่ในวงเวียนของชีวิตจากสภาพโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้ที่ทำงานโดยมีเงินรายได้ประจำจากการทำงานนั้น อาจจะไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ และหากสุขภาพร่างกายไม่สมบูรณ์แข็งแรง เมื่อเกิดอาการเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุจะเป็นภาระอย่างมาก ทั้งต่อตัวผู้ใช้แรงงานเองและครอบครัว จนกระทั่งบางครั้งไม่อาจจะช่วยเหลือตัวเองได้และเมื่อช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ จำต้องออกจากงานประจำที่ทำ ผลพวงต่อมาคือเกิดภาระหนี้สินตามมาในที่สุด

ปัญหาต่างๆ เหล่านี้เป็นปัญหาเบื้องต้นซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไขหรือช่วยเหลือจะส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานตามมาเป็นลูกโซ่ ดังนั้นเพื่อการดำรงอยู่ในสังคมของผู้ใช้แรงงานเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาพื้นฐานเหล่านี้ รัฐบาลจำเป็นต้องเข้ามาดำเนินการให้ความช่วยเหลือ จึงได้เกิดพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ขึ้น

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน พ.ศ.2533 ในรัฐบาลของ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี และได้มีการพัฒนาเรื่อยมา รวมถึงมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรายละเอียดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงเป็นเรื่องที่นายจ้างและลูกจ้างจะต้องได้รับทราบและมีความเข้าใจเป็นอย่างดี เพราะถือเป็นหลักประกันที่รัฐบาลมุ่งจัดให้ เพื่อให้การใช้สิทธิหรือการขอรับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ถูกต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ มีส่วนเกี่ยวข้องกับในการให้บริการวิชาการแก่สังคม จึงสนใจที่จะทราบถึงการรับรู้สิทธิและความเข้าใจพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 ของผู้ประกันตน

ตามมาตรา 33 เพื่อนำผลการวิจัยนี้ไปขยายผลต่อในวงกว้างทั้งทางด้านการศึกษาในรายวิชาการพนักงานสัมพันธ์ และให้บริการแก่สังคมและชุมชน จึงได้เลือกดำเนินการในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีนิคมอุตสาหกรรมและเป็นพื้นที่ที่มีเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานคร เป็นพื้นที่เป้าหมายโดยมีจำนวนสถานประกอบการจำนวนมากถึง 7,621 แห่ง มีจำนวนผู้ประกันตนทั้งสิ้น 314,734 คน มีนิคมอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 3 แห่ง ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรม การพิมพ์และบรรจุภัณฑ์สินสาคร นิคมอุตสาหกรรม มหาราชนครและนิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับช่องทางการรับรู้สิทธิของผู้ประกันตน ในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 และระดับความเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับช่องทางการรับรู้สิทธิของผู้ประกันตน ในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 กับระดับความเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 คน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะการรับรู้สิทธิและความเข้าใจพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 ของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 กรณีศึกษา: นิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน มกราคม ถึง กรกฎาคม พ.ศ.2553 เท่านั้น
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ สถานประกอบการที่ดำเนินธุรกิจในนิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวนทั้งสิ้น 10 แห่ง
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย
  - 3.1 ตัวแปรตาม (Independent Variable) ของงานวิจัยศึกษาถึงลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้

ของผู้ประกันตน ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการเป็นผู้ประกันตน ตำแหน่งงาน การใช้สิทธิของผู้ประกันตน การเลือกสถานพยาบาลเพื่อเข้ารับบริการ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ของงานวิจัย แบ่งได้เป็น 2 ตัวดังนี้

3.2.1 ช่องทางการรับรู้สิทธิเกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533

3.2.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 ได้แก่ ความรู้พื้นฐานของผู้ประกันตน กรณีเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงาน

4. สํารวจข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ในนิคมอุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ สีนสาคร และนิคมอุตสาหกรรมมหาธาตนคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 50 คน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัย ดำเนินการในช่วงเดือนมกราคม ถึง กรกฎาคม 2553

สมมติฐานทางสถิติ

- H1: เพศที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การรับรู้สิทธิแตกต่างกัน
- H2: เพศที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความเข้าใจสิทธิแตกต่างกัน
- H3: อายุที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การรับรู้สิทธิแตกต่างกัน
- H4: อายุที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความเข้าใจสิทธิแตกต่างกัน
- H5: รายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การรับรู้สิทธิแตกต่างกัน
- H6: รายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความเข้าใจสิทธิแตกต่างกัน
- H7: ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การรับรู้สิทธิแตกต่างกัน
- H8: ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความเข้าใจสิทธิแตกต่างกัน
- H9: ระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การรับรู้สิทธิแตกต่างกัน
- H10: ระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความเข้าใจสิทธิแตกต่างกัน

H11: ตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การรับรู้สิทธิแตกต่างกัน

H12: ตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความเข้าใจสิทธิแตกต่างกัน

H13: การใช้สิทธิของผู้ประกันตนที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การรับรู้สิทธิแตกต่างกัน

H14: การใช้สิทธิของผู้ประกันตนที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความเข้าใจสิทธิแตกต่างกัน

H15: การเลือกสถานพยาบาลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การรับรู้สิทธิแตกต่างกัน

H16: การเลือกสถานพยาบาลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความเข้าใจสิทธิแตกต่างกัน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้เกิดจากการที่เราสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบตัวเรา และจากการรับรู้ที่เรานี้เองที่เราได้สร้างความรู้สึกเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงของเราขึ้นมา โดยผ่านขบวนการทำงานของระบบประสาทสัมผัสและประสบการณ์ต่างๆ ในอดีต และสภาพการรับรู้ของแต่ละคนที่แตกต่างกัน ซึ่งรวมเรียกว่าขบวนการรับรู้ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการรับรู้ของคนแต่ละคนจะแตกต่างกันออกไป เพราะแต่ละคนจะมีการรับรู้ที่ต่างกัน เมื่อการรับรู้มีความแตกต่างกันมากขึ้นปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น ในที่สุดก็จะส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อความเข้าใจและพฤติกรรมที่แสดงออก ถ้าการรับรู้ของบุคคลสองคนมีต่อของสิ่งเดียวกัน ใกล้เคียงกัน โอกาสที่จะเกิดความเข้าใจที่ตรงกันก็จะมียาก ในทางตรงกันข้ามถ้าการรับรู้ของบุคคลสองคนที่มีต่อสิ่งเดียวกันเป็นไปคนละทิศทาง ปัญหาต่างๆ อาจจะตามมา สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2533:70) ที่พบว่า สิ่งกระตุ้นทางกายจากสิ่งแวดล้อมภายนอกและประสบการณ์ในอดีต เป็นแนวโน้มการรับรู้ ซึ่งแต่ละบุคคลจะเลือกสรรการรับรู้ต่อสิ่งกระตุ้นที่เขาจำได้ จากนั้นจึงตีความและปรับความเห็นส่วนตัวให้สอดคล้องกับความ

ต้องการและประสบการณ์ของตน นอกจากนี้แล้วจากการศึกษาเรื่องการรับรู้ของประชาชนต่อความอยู่ดีมีสุขของ สุชีรา สนธิสายสิงห์ (2550: 50) พบว่าประชาชนที่ เป็นผู้ประกันตนมีการรับรู้เกี่ยวกับความอยู่ดีมีสุข ด้านชีวิตการทำงานในระดับมาก และรับรู้ได้ว่าจะได้รับการดูแลช่วยเหลือจากกองทุนประกันสังคม เมื่อยามประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงาน ในขณะที่ประชาชนที่อยู่ภาคเกษตรกรรม รับรู้ได้ว่ากองทุนประกันสังคมจะไม่สามารถดูแลช่วยเหลือเขาได้เมื่อประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงาน

แนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจ จิกิพีเคซึ สารานุกรมเสรีได้ให้ความหมายของ ความเข้าใจ ว่าหมายถึง กระบวนการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลสามารถครุ่นคิดถึงสิ่งนั้น และสามารถซึม โนทส์มันเพื่อจัดการกับสิ่งนั้น ได้อย่างเพียงพอ สิ่งที่กำลังพูดถึงนี้อาจจะมีลักษณะเป็นนามธรรมหรือเป็นสิ่งที่ทางกายภาพก็ได้ เบนจามิน บลูม (Benjamin Bloom อ้างถึงในอักษร สวัสดิ์, 2542: 26-28) ได้ให้ความหมายของความรู้ ว่าหมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะ วิธีการและกระบวนการต่างๆ โดยเน้นในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำ อันเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบ โดยก่อนหน้านั้นในปี ค.ศ.1965 บลูมและคณะ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้หรือพุทธิพิสัยของคน ว่าประกอบด้วยความรู้ตามระดับต่างๆ รวม 6 ระดับ ซึ่งอาจพิจารณาจากระดับความรู้ในขั้นต่ำไปสู่ระดับของความรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป โดยระดับที่ 1 ความรู้ (Knowledge) หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นถึงการจำและการระลึกได้ถึงความคิด วัตถุและปรากฏการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นความจำที่เริ่มจากสิ่งง่ายๆ ที่เป็นอิสระแก่กัน ไปจนถึงความจำในสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อนและมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ระดับที่ 2 ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) เป็นความสามารถทางสติปัญญาในการขยายความรู้ ความจำ ให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล การแสดงพฤติกรรมเมื่อเผชิญกับสื่อ

ความหมายและความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ระดับที่ 3 การนำไปปรับใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ หรือ ความคิดรวบยอด (Comprehension) ในเรื่องใดๆ ที่มีอยู่เดิม ไปแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ของเรื่องนั้น โดยการใช้ความรู้ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการกับความคิดรวบยอดมาผสมผสานกับความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งนั้น ระดับที่ 4 การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถและทักษะที่สูงกว่าความเข้าใจและการนำไปปรับใช้โดยมีลักษณะเป็นการแยกแยะสิ่งที่จะพิจารณาออกเป็นส่วนย่อย ที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งการสืบค้นความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆ เพื่อดูว่าส่วนประกอบปลีกย่อยนั้นสามารถเข้ากันได้หรือไม่ อันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างแท้จริง ระดับที่ 5 การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการรวบรวมส่วนประกอบย่อยๆ หรือส่วนใหญ่ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็นเรื่องราวอันหนึ่งอันเดียวกัน การสังเคราะห์จะมีลักษณะของการเป็นกระบวนการรวบรวมเนื้อหาสาระของเรื่องต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อสร้างรูปแบบหรือโครงสร้างที่ยังไม่ชัดเจนขึ้นมาก่อน อันเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ภายในขอบเขตของสิ่งที่กำหนดให้ และ ระดับที่ 6 การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับความคิด ค่านิยม ผลงาน คำตอบ วิธีการและเนื้อหาสาระเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง โดยมีการกำหนดเกณฑ์เป็นฐานในการพิจารณาตัดสินใจ การประเมินผล จัดได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สูงสุดของพุทธิลักษณะ ที่ต้องใช้ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปปรับใช้ การวิเคราะห์และการสังเคราะห์เข้ามาพิจารณาประกอบกันเพื่อทำการประเมินผลสิ่งหนึ่งสิ่งใด

วิธีการดำเนินการวิจัย

ตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ แล้วนำมาถอดรหัสและวิเคราะห์

ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. ค่าความถี่และร้อยละ เพื่อแจกแจงความถี่ในการจัดลำดับชั้นของลักษณะส่วนบุคคล ของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 กรณีศึกษา: นิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร

2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการรับรู้สิทธิและความเข้าใจของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 กรณีศึกษา: นิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร

3. ใช้สถิติขั้นสูงในการวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิและความเข้าใจของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ MANOVA

ผลการดำเนินงาน

ผลจากการวิจัยเรื่อง การรับรู้สิทธิและความเข้าใจพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 ของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 กรณีศึกษา: นิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55 โดยส่วนมากมีอายุระหว่าง 21 – 40 ปี 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.3 ซึ่งส่วนมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 พบว่าระยะเวลาในการเป็นผู้ประกันตนอยู่ระหว่าง 1 – 3 ปี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 โดยในปี 2552 เกือบทั้งหมดเคยใช้สิทธิประกันสังคม จำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 88.5 โดยใช้สิทธิเฉลี่ยปีละ 1 – 2 ครั้ง จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 ส่วนสาเหตุการใช้สิทธินั้นจะมีสาเหตุมาจากการรักษาด้วยโรคทั่วไป จำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 ทั้งนี้ส่วนใหญ่สถานประกอบการไม่มีสวัสดิการในการรักษาพยาบาลให้

นอกเหนือจากการประกันสังคมถึง 239 คน คิดเป็นร้อยละ 73.2 และเหตุผลในการเลือกสถานพยาบาลเนื่องจากการเดินทางที่สะดวก จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

ตอนที่ 2: การวิเคราะห์ช่องทางการรับรู้สิทธิและระดับความเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตน (ดังตารางที่ 2 และตารางที่ 3)

ตารางที่ 2: แสดงการวิเคราะห์ช่องทางการรับรู้สิทธิและระดับความเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตน

ที่	ช่องทางที่ทำให้เกิดการรับรู้	$\bar{X}$	แปลความ
1.	ฝ่ายบุคคล	3.01	ปานกลาง
2.	สถานพยาบาลตามสิทธิ	2.89	ปานกลาง
3.	เพื่อนร่วมงาน	2.87	ปานกลาง
4.	บอร์ดของสถานประกอบการ	2.84	ปานกลาง
5.	โทรทัศน์	2.83	ปานกลาง
6.	สง.ประกันสังคมเขตพื้นที่	2.81	ปานกลาง
7.	เอกสารแผ่นพับ	2.80	ปานกลาง
8.	อบรมภายในหน่วยงาน	2.62	ปานกลาง
9.	หนังสือพิมพ์	2.61	ปานกลาง
10.	ญาติ พี่ น้อง	2.57	น้อย
11.	ป้ายโฆษณา	2.53	น้อย
12.	สื่ออินเทอร์เน็ต	2.49	น้อย
13.	อบรมภายนอกหน่วยงาน	2.34	น้อย
14.	วิทยุ	2.33	น้อย
15.	สายด่วนผู้ประกันตน 1506	2.31	น้อย
	รวม	2.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ประกันตนมีระดับการรับรู้สิทธิของตนเองในด้านข้อมูลข่าวสาร 3 ลำดับแรกคือ จากฝ่ายบุคคลในสถานประกอบการมากที่สุด รองลงมาคือสถานพยาบาลตามสิทธิของผู้ประกันตน และจากเพื่อนร่วมงาน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ประกันตนรับรู้สิทธิจากการใช้บริการของสายด่วนผู้ประกันตน (1506) น้อยที่สุด

ตาราง 3: แสดงระดับความเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตน

ที่	ความเข้าใจสิทธิ	$\bar{X}$	แปลความ
1.	ความรู้พื้นฐาน	6.64	มาก
2.	กรณีสงเคราะห์บุตร	3.37	มาก
3.	กรณีเจ็บป่วยฯ	4.72	ปานกลาง
4.	กรณีคลอดบุตร	4.10	ปานกลาง
5.	กรณีตาย	2.07	ปานกลาง
6.	กรณีทุพพลภาพ	1.48	ปานกลาง
7.	กรณีว่างงาน	1.90	น้อย
8.	กรณีชราภาพ	1.60	น้อย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบช่องทางการรับรู้สิทธิ และระดับความเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตนที่มีข้อมูลส่วนตัวแตกต่างกัน (ดังตารางที่ 4)

ตารางที่ 4: แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของช่องทางการรับรู้สิทธิและระดับความเข้าใจสิทธิที่มีข้อมูลส่วนตัวแตกต่างกัน

Dependent Variables	F	Sig
H1: เพศที่แตกต่าง ส่งผลให้การรับรู้สิทธิแตกต่างกัน	6.436*	.012
H2: เพศที่แตกต่าง ส่งผลให้ความเข้าใจสิทธิแตกต่างกัน	4.610*	.032
H4: อายุที่แตกต่าง ส่งผลให้ความเข้าใจสิทธิแตกต่างกัน	10.009**	.000
H6: รายได้ที่แตกต่าง ส่งผลให้ความเข้าใจสิทธิแตกต่างกัน	2.783*	.026
H10: ระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนที่แตกต่าง ส่งผลให้ความเข้าใจสิทธิแตกต่างกัน	6.827**	.000
H16: การเลือกสถานพยาบาลที่แตกต่าง ส่งผลให้ความเข้าใจสิทธิแตกต่างกัน	7.203**	.000

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ประกันตนที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้สิทธิในด้านข้อมูลข่าวสารฯ และมีความเข้าใจสิทธิ

ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ผู้ประกันตนมีอายุต่างกันจะมีความเข้าใจสิทธิแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้มีอายุระหว่าง 41 – 65 ปี มีความเข้าใจสิทธิสูงกว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง 18 – 20 ปี และระหว่าง 21 – 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 40 ปี มีความเข้าใจสิทธิสูงกว่าผู้ประกันตนที่มีอายุระหว่าง 18 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับผู้ประกันตนที่มีรายได้ต่างกันจะมีความเข้าใจสิทธิแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกันตนที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท มีความเข้าใจสิทธิสูงกว่าผู้ที่มีเงินเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และผู้ประกันตนที่มีเงินเดือนระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท มีความเข้าใจสิทธิสูงกว่าผู้ประกันตนที่มีเงินเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และเงินเดือนระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านระยะเวลาในการเป็นผู้ประกันตนที่ต่างกัน มีความเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตนแตกต่างกัน โดยผู้ที่เป็นผู้ประกันตนมาแล้ว 7 ปีขึ้นไป จะมีความเข้าใจสิทธิสูงกว่าผู้ประกันตนที่เป็นผู้ประกันตนต่ำกว่า 1 ปี, 1-3 ปี และ 4-6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการเลือกสถานพยาบาลนั้นพบว่าผู้ประกันตนที่เลือกสถานพยาบาลเพื่อเข้ารับบริการต่างกัน มีความเข้าใจสิทธิต่างกัน โดยผู้ประกันตนที่เลือกสถานพยาบาลเพราะการเดินทางสะดวก มีความเข้าใจสิทธิสูงกว่าผู้ประกันตนที่เลือกสถานพยาบาลเพราะชื่อเสียงของสถานพยาบาล เพราะความน่าเชื่อถือในการรักษาและเพราะใกล้ที่ทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้ประกันตนที่เลือกสถานพยาบาลเพราะการให้บริการที่ดี มีความเข้าใจสิทธิสูงกว่าผู้ประกันตนที่เลือกสถานพยาบาลเพราะชื่อเสียงของสถานพยาบาล ความน่าเชื่อถือในการรักษา และใกล้ที่ทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อีกทั้งผู้ประกันตนที่เลือกสถานพยาบาลเพราะสถานพยาบาลใกล้ที่พัก มีความเข้าใจสิทธิสูงกว่าผู้ประกันตนที่เลือกสถานพยาบาลเพราะ

ชื่อเสียงของสถานพยาบาล ความน่าเชื่อถือในการรักษา และใกล้ที่ทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สุดท้ายผู้ประกันตนที่เลือกสถานพยาบาลเพราะสาเหตุอื่นๆ นอกเหนือจากนี้มีความเข้าใจสิทธิสูงกว่าผู้ประกันตนที่เลือกสถานพยาบาลเพราะชื่อเสียงของสถานพยาบาล ความน่าเชื่อถือในการรักษา และใกล้ที่ทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 กรณีศึกษา: นิคมุตสาหกรรมสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร สามารถสรุปออกมาเป็น 4 ประเด็นใหญ่ๆ ดังนี้

1. การให้ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมล่าช้า
2. พนักงานของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ขาดความเอาใจใส่ต่อผู้ประกันตน
3. สถานประกอบการควรจะมีการจัดอบรมให้ความรู้สำหรับผู้ประกันตนเพิ่มเติม
4. การรักษาของแพทย์ควรจะมีการจัดแพทย์เฉพาะเพิ่มขึ้น และแพทย์ควรมีจรรยาบรรณเพิ่มมากกว่าที่เป็นอยู่
5. คุณภาพของยาที่จัดให้กับผู้ประกันตน มีคุณภาพต่ำกว่าผู้ป่วยที่ไม่ได้ใช้สิทธิประกันสังคม
6. ประเด็นเกี่ยวกับผู้ประกันตน ควรเพิ่มเงินค่าคลอดบุตรเพิ่มเงินค่าสงเคราะห์บุตร เพิ่มเงินสงเคราะห์กรณีชราภาพ เพิ่มสิทธิหรือให้ผลตอบแทนสำหรับผู้ประกันตนที่ไม่เคยใช้สิทธิจากประกันสังคม (เช่น ผู้ประกันตนชาย ไม่มีครอบครัว จึงไม่ได้ใช้สิทธิค่าคลอดบุตร เงินสงเคราะห์บุตร หรือผู้ประกันตนบางคน ไม่เคยใช้สิทธิการรักษาพยาบาล ควรได้รับผลตอบแทนเป็นอย่างอื่น ฯลฯ)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่าผู้ประกันตนที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีการรับรู้สิทธิของผู้ประกันตน ในด้านข้อมูลข่าวสารฯ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 และความ

เข้าใจสิทธิตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 ต่างกัน ซึ่งจากผลที่ปรากฏอาจกล่าวได้ว่าการรับรู้และการเข้าใจเรื่องสิทธิของผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ทางสังคม หรือการอยู่ร่วมกันทางสังคมของมนุษย์ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ และการเรียนรู้ของแต่ละคนจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความรู้และการตอบสนองของตนเอง ดังจะเห็นได้จากพฤติกรรมและอุปนิสัยของเพศหญิงว่าจะมีการรวมกลุ่มทางสังคมสูงกว่าเพศชาย ซึ่งในการรวมกลุ่มดังกล่าวรวมถึงการพบปะพูดคุย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ต่างๆ ที่สนใจ และเป็นสิ่งที่ตนเองประสบมา จึงทำให้เพศหญิงมีการสร้างหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์สูงกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับ จิตรา วุฒิสัทติกุลกิจ (2535:37) ที่กล่าวว่า การรับรู้เป็นการการสร้างความหมายจากประสบการณ์ โดยการถอดรหัสสิ่งกระตุ้นที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้ข้อมูลบางอย่าง และ สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2533:70) ที่พบว่า สิ่งกระตุ้นทางกายจากสิ่งแวดล้อมภายนอกและประสบการณ์ในอดีต เป็นแนวโน้มการสนใจ ซึ่งแต่ละบุคคลจะเลือกสรรการรับรู้ต่อสิ่งกระตุ้นที่เขาจำได้ จากนั้นจึงตีความและปรับความเห็นส่วนตัวให้สอดคล้องกับความต้องการและประสบการณ์ของตน นอกจากนี้แล้วจากการศึกษาเรื่องการรับรู้ของประชาชนต่อความอยู่ดีมีสุข ของ สุชีรา สนธิสายสิงห์ (2550: 50) พบว่าประชาชนที่เป็นผู้ประกันตนมีการรับรู้เกี่ยวกับความอยู่ดีมีสุข ด้านชีวิตการทำงานในระดับมาก และรับรู้ได้ว่าจะได้รับการดูแลช่วยเหลือจากกองทุนประกันสังคม เมื่อยามประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงาน ในขณะที่ประชาชนที่อยู่ภาคเกษตรกรรม รับรู้ได้ว่ากองทุนประกันสังคมจะไม่สามารถดูแลช่วยเหลือเขาได้เมื่อประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงาน

นอกจากนั้นจะเห็นได้ว่า เพศ อายุ ระดับเงินเดือน ระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตน และสาเหตุการเลือกสถานพยาบาล เป็นตัวแปรส่วนบุคคลที่ทำให้ผู้ประกันตน

มีความเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 แตกต่างกัน ดังจะเห็นได้ว่าตัวแปรดังกล่าวเป็นตัวแปรที่บ่งชี้ถึงความแตกต่างของลักษณะผู้ประกันตน โดยภาพรวมแล้วเป็นตัวแปรที่ระบุถึงประสบการณ์และความสามารถของผู้ประกันตน สอดคล้องกับ นนท์วดี คุเกษมกิจ (2552: 112) พบว่า ผู้บริโภครายที่มีอายุต่างกัน มีการรับรู้ต่อสื่อโฆษณาต่างกัน และคล้ายกับที่ อารีญา ตลิ่งจิตร (2550:22) กล่าวว่าความเข้าใจเป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ ความจำ ให้ได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล เป็นความพยายามที่จะปรับปรุงและเติมแต่งความรู้จากเดิมให้มีรูปลักษณะใหม่ เพื่อนำไปใช้กับสถานการณ์อื่นที่แปลกออกไป โดยผู้ประกันตนที่มีประสบการณ์หรือเป็นผู้ประกันตนมานานจะรู้หรือทราบข้อมูลของสิทธิในการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ในระดับหนึ่ง เมื่อพบเห็น ประสบกับเหตุการณ์หรือต้องเข้ารับการใช้สิทธิก็จะสามารถตอบ ปฏิบัติหรืออธิบายถึงข้อมูลดังกล่าวได้ และการเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตนเป็นกรณีของความรู้ หรือความจริงที่ผู้ประกันตนสามารถนำไปใช้ได้จริง ตามที่ แอนเดอร์สัน (อ้างอิง เซาวลิตร์ แสงอุทัย, 2542:15) กล่าวไว้ นั่นเอง อีกทั้งสอดคล้องกับ วาสนา พงศาปาน (2546) ที่พบว่าประสบการณ์ในการทำงานของเจ้าหน้าที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ ความเข้าใจ จะส่งผลให้ผู้ประกันตนมีความรู้ ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

สำหรับความเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 โดยภาพรวมพบว่าผู้ประกันตนทั้งในระดับหัวหน้างานและระดับปฏิบัติการ มีความเข้าใจสิทธิอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อแยกเป็นรายกรณีพบว่า มีความเข้าใจสิทธิกรณีการสงเคราะห์บุตร อยู่ในระดับมาก กรณีเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย กรณีคลอดบุตร กรณีตาย และกรณีทุพพลภาพ อยู่ในระดับปานกลาง เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงเงื่อนไขสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกันตนอยู่

ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ อรทิพา เชื้อแดง (2549: 54 – 55) ที่ได้ทำการศึกษา ความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติตามการประกันสังคมของนายจ้างที่มีต่อลูกจ้างตั้งแต่ 1 – 9 คนในเขตจังหวัดสระบุรี พบว่า นายจ้างส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องพระราชบัญญัติประกันสังคม เงินสมทบและประโยชน์ทดแทนในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า ช่องทางการรับรู้สิทธิของผู้ประกันตนจากการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคมโดยตรง ได้แก่ ป้ายโฆษณา สื่ออินเทอร์เน็ต วิทยุ และสายด่วนผู้ประกันตน (1506) อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นเพื่อเป็นการกระตุ้นเพื่อให้ผู้ประกันตนได้รับรู้สิทธิของตนเองมากขึ้น สำนักงานประกันสังคมควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ใช้สิทธิได้รับรู้มากขึ้นทั้งทางตรง และทางอ้อม

2. จากการวิจัยพบว่า ผู้ประกันตนมีความเข้าใจสิทธิที่ได้รับจากกรณีการว่างงานและกรณีชราภาพในระดับน้อย ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก 2 กรณีดังกล่าว เป็นกรณีที่ผู้ประกันตนยังไม่มีโอกาสได้ใช้สิทธินั้น จึงทำให้ผู้ประกันตนยังไม่สนใจหาความรู้เกี่ยวกับสิทธิใน 2 กรณีดังกล่าว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อจำกัดจากการวิจัยครั้งนี้คือการขอเข้าพบผู้บริหารฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ (ฝ่ายบุคคล) เนื่องจากแต่ละท่านมีภาระงานมาก อีกทั้งสถานประกอบการบางแห่งไม่อนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้า ถึงแม้ว่าจะมีหนังสือขอความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัย ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรเก็บข้อมูลจากผู้ประกันตนที่มาติดต่อกับสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ หรือผู้ประกันตนที่ไปขอรับบริการจากสถานพยาบาลต่างๆ จะทำให้ได้ข้อมูลจากผู้ประกันตนอย่างแท้จริง

2. ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกันตนมีความเข้าใจสิทธิในกรณีชราภาพ ในระดับน้อย ดังนั้นควรศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบถึงความเข้าใจสิทธิของผู้ประกันตนในกรณีชราภาพ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของผู้ประกันตนในอนาคตต่อไป

3. เนื่องจากรัฐบาลพยายามผลักดันให้ผู้ใช้จ่ายแรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบการประกันสังคม จึงควรศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตน ตามมาตรา 40 เพื่อเป็นแนวทางให้รัฐบาลได้รับทราบต่อไป

บรรณานุกรม

- [1] กรรณิการ์ กำพลศิริ. 2545. แนวทางการพัฒนาการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 :ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานประกันสังคม จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์สงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [2] กฤตริยา เล็บขาว. 2544. ความรู้ของผู้ประกันตนเกี่ยวกับผลประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 กรณีศึกษา โรงพยาบาลศรีสยาม. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [3] จักรกริช ใจดี. 2542. ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย ของ นิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [4] ดวงพร โรจนพันธุ์. 2542. การเปิดรับข่าวสารความรู้ความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับการประกันสังคมของผู้ประกันตนระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- [5] เดิมศักดิ์ ททาวณิช. 2546. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: บมจ. ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- [6] เตือนใจ เมธินาพิทักษ์. 2548. การขยายความคุ้มครองประกันสังคมไปสู่แรงงานนอกระบบศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ขับรถแท็กซี่ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [7] ทินกร เงินอ่อน. 2550. การรับรู้และความต้องการของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- [8] นนทวุฒิ คูเกษมกิจ. 2552. การรับรู้ต่อสื่อโฆษณากลางแจ้งของที่อยู่อาศัยประเภทคอนโดมิเนียมของผู้บริโภคในกรุงเทพฯ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [9] นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2532. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- [10] นิรมล เชื้อไทย. 2546. แนวทางการพัฒนากระบวนการจ่ายประโยชน์ทดแทนกองทุนประกันสังคม: กรณีศึกษาสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสุพรรณบุรี. สารนิพนธ์สังคมศาสตร์สงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [11] บัณฑิต ธนชัยเศรษฐวุฒิ. 2535. รายงานการศึกษาสำรวจเรื่องสภาพการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคม. กรุงเทพฯ: มูลนิธิอารมณ์พงษ์พจน์.

- [12] ปราณี สุขศรี. 2548. สิทธิของผู้ประกันตนในกองทุนประกันสังคม. กรุงเทพฯ: ธรรมนิติเพรส.
- [13] ประเดิม สง่าแสง. 2545. การเปิดรับสื่อ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและความพอใจสื่อที่ใช้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ: กรณีศึกษา อบต.บ้านยาง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. วารสารศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [14] พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [15] เพราพรรณ เปลียนภู. 2540. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- [16] รังรี นพเกตุ. 2539. จิตวิทยาทั่วไป. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประกายพริก.
- [17] วาสนา พงศาปาน. 2546. ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณในการกำหนดผลผลิตผลลัพธ์ภายใต้ระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [18] ศศิพันธ์ พิภค. 2550. การรับรู้สิทธิประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพของผู้ประกันตนศึกษากรณีสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 2 (ประชาชื่น). สารนิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [19] ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2541. พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: บริษัท ธีระฟิล์ม และ ไชเท็กซ์ จำกัด
- [20] สลิต แก้วละมุล. 2549. ความต้องการการคุ้มครองตามโครงการขยายความคุ้มครองประกันสังคมผู้แรงงานนอกระบบ กรณีศึกษา กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระฉบับชี้จักรยานยนต์รับจ้างในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์สงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [21] สิทธิโชค วรรณสันติกุล. 2533. ทฤษฎีและการปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- [22] สุขัญญา เพชรฤทธิ์. 2547. ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกันตนต่อการประกันการว่างงาน. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [23] สุชีรา สนธิสายสิงห์. 2550. การรับรู้ของประชาชนต่อความอยู่ดีมีสุข: กรณีศึกษาบ้านสนุ่น ตำบลท่าหลวง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [24] สุรพล ปธานวนิช. 2547. นโยบายสังคม : เส้นทางสู่รัฐสวัสดิการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [25] อุดลย์ จาตุรงค์กุล และ ดลยา จาตุรงค์กุล. 2550. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [26] อารีญา ตีลังจิต. 2550. ความเข้าใจบทบาทของตนเองในการเป็นตัวแทน กรณีศึกษา: สมาชิกสภาเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช. การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- [27] อรทิพา เชื้อแดง. 2549. ความรู้ ความเข้าใจและการปฏิบัติตามการประกันสังคมของนายจ้างที่มีต่อลูกจ้างตั้งแต่ 1 – 9 คนในเขตจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

- แหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต
- [28] การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
“รายชื่อโรงงาน” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
http://www.ieat.go.th/ieat/index.php?option=com_content&view=article&id=210&Itemid=93&lang=th สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2552
- [29] _____ [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
http://www.ieat.go.th/ieat/index.php?option=com_content&view=article&id=64&Itemid=103&lang=th สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2554
- [30] ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดสมุทรสาคร.
[ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
<http://www.samutsakhon.go.th/data/data51/21s.htm> สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2552
- [31] ข้อมูลนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรสาคร.
[ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
http://www.industry.go.th/ops/pio/samutsakhon/Lists/province_industry/view.aspx
สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2552
- [32] ประชากร. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
<http://www.samutsakhon.go.th/data/data51/31s.htm> สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2552
- [33] พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533.
[ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
<http://www.sso.go.th/cms/spaw2/uploads/files/ssolaw/1.1web.htm>. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2552
- [34] วิสัยทัศน์ พันธกิจ อุดมการณ์ร่วม. [ออนไลน์]
เข้าถึงได้จาก
http://www.sso.go.th/%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%8AA%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%A1/page_223 สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2552
- [35] สถิติงานประกันสังคม 2552 [ออนไลน์] เข้าถึง
ได้จาก
<http://www.sso.go.th/wpr/uploads/uploadImages/file/stat2552.pdf> สืบค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2552
- [36] อักษร สวัสดิ์. ความรู้และแนวความคิดของ
เบนจามิน บลูม. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
<http://www.geocities.com/university2u/knowledge2.html> สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2552